

gaa til en anden Kreditforening, medens ellers det omvendte er Tilfældet, at man søger at gaa saa højt op med Vurderingen som muligt. Naar Grundejerkreditforeningen ikke er naaet til gennemsnitlig at kunne yde Halvdelen af Vurderingssummen, hvad den har Lov til efter Statutterne, saa tror jeg, det kommer Ledelsen til Ære, fordi den har søgt med de Midler, der stode til dens Raadighed, at finde de reelle Værdier; den har altsaa laant Halvdelen af det, der efter dens Overbevisning var den reelle Værdi. Der er ingen Tvivl om, at det, at Foreningen har haft en saadan Udvikling, som den har haft — og forhaabentlig vil den staa endnu bedre i Fremtiden — netop for en væsentlig Del er grundet derpaa. Den ærede Taler vil være enig med mig om, at hvis vi f. Eks. ikke havde brugt den Fremgangsmaade, vi i sin Tid brugte overfor Esbjerg, havde vi sikkert ikke staaet, hvor vi staa i Dag, men saa var Foreningen sikkert gaaet rabundus for lang Tid siden. Jeg mener at skyldte den Bestyrelse, af hvilken jeg er Medlem, at fremsætte den Bemærkning, at der er ingenting, vi hellere ville, end gaa saa højt som muligt med Laanene, men vi maa ogsaa føle Ansvar ved, at alle vore Medlemmer ere solidariske. Det Ansvar er ikke saa helt let, og derfor kunne vi undertiden have været lidt for meget paa den sikre Side. Men derved kunne vi ogsaa naa at komme nærmere det Maal, der tilstræbes — hvad det ærede Medlem godt ved —, nemlig at faa et inderligere og mere forstaaende Samarbejde mellem Ledelsen og Repræsentanterne og navnlig Taksatorerne, for det har været lidet holdbart mange Gange.

Poul Christensen: Det er kun en kort Bemærkning til det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen). Netop fordi jeg saa hans Fejl, var det, jeg paatalte dem, at han ikke fremdeles skulde fremture i dem. Allerede i 1896 udtalte det ærede Medlem her i Tinget, at han aldrig havde været bange for at taksere disse Huse lidt højt. Det er altsaa ingen Uvidenhedssynd, han har begaaet, det er med fuld Bevidsthed, han har handlet, og naar jeg fremdrog det, var det, fordi jeg ikke ønskede, at der ved disse Vurderinger skulde lægges noget Plus til ud over den virkelige Værdi. Jeg skal derfor gerne indrømme, at det ærede Medlem har begaaet Fejl, og jeg har ved min Udtalelse ønsket at hindre, at det ærede Medlem fremturer i disse Fejl.

Formanden: Folketingsmanden for Aalborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. H. Jensen: Ja, paa den Maade agter jeg at fremture, saa det nytter ikke, at det ærede Medlem vil give mig noget Kursus. Jeg er meget bange for at gøre disse Mennesker Uret ved at vurdere for lavt, saa selv om det bliver lidt højt — saaledes staa der nok i Rigsdagstidenden, jeg kan ikke huske, at jeg har brugt det Udtryk —, har jeg ikke dermed indrømmet, at jeg vil vurdere for højt. Jeg mener dermed maaske rigelig saa meget, som Ejendommen kan koste. Jeg vil helst være paa den Side, at Ejendommen maaske neppe kan koste de Penge, end staa paa den anden Side og sige, at jeg tror, nogle ville give mere for den. Det er at gøre Manden Uret, naar han kun kan faa det halve af Vurderingssummen, og jeg tror, at ingen Vurderingsmænd vurdere anderledes. Hvis det er en Forseelse, ønsker jeg at fremture i den.

Overfor det ærede Medlem fra Herning (R. Nielsen) skal jeg sige, at han misforstaaet Vurderingsmændenes Opgave, hvis han tror, at naar en Ejendom er 12,000 Kr. værd, skulde de vurdere den til 10,000 Kr. Kommer jeg til en Ejendom, som er 12,000 Kr. værd, har jeg ingen Ret til at vurdere den og gør det ikke. Jeg skal oplyse det ærede Medlem om, at den eneste Gang, jeg har forlangt Over-taksation, var den Gang, jeg blev beskyldt for at have vurderet en Ejendom til 6,000 Kr., som var mere værd. Jeg slap for at aflægge Ed, fordi den administrerende Direktør lagde sig imellem — det var Statens tilsynsførende, der forlangte det —, men jeg var vis paa at være paa den rigtige Side og havde aflagt Eden, hvis det var kommet dertil. Men jeg maa vurdere en Ejendom til 10,000 Kr., naar den ikke er mere værd.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

R. Nielsen: Jeg har ingenlunde fremsat nogen Sigtelse mod det ærede Medlem. Jeg tvivler ikke om, at han er en meget samvittighedsfuld Taksationsmand. Men jeg har Erfaring for, at de samme Taksationsmænd vurdere forskelligt, naar det gælder om at holde sig indenfor de 8,000 Kr., hvor Husmændene kunne faa Laan, og naar det gælder om at gaa til